

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

พระชาวอังกฤษ

วันนี้ฉันเสร็จเรียบร้อยแล้วยังไม่ถึง ๘ โมง ทุกวัน ๘ โมงกว่า วันนี้ยังไม่ถึง วันพรุ่งนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรจะพาประชาชนมาทอดผ้าป่า อุทิศถวายท่านปัญญาวัฑโฒไช้ใหม่ (ครบผม) ท่านปัญญาวัฑโฒเป็นพระชาวอังกฤษ เรียบร้อยมากที่สุด ตั้งแต่มาอยู่ด้วยกันไม่เคยได้ดูได้ว่ากันอะไรเลย ถ้าเป็นนักมวยก็เรียกว่าต่อท่านไม่ถูก ท่านอาจจะต่อเราหายไปหลายหมัดก็ได้ ดีไม่ดีอาจสลบ คือท่านเรียบร้อยทุกอย่างไม่มีที่ต่อติ การดูต่่าว่ากล่าวก็ไม่มี ความหมาย เพราะเอามาใช้ชะล้างสิ่งไม่ดีทั้งหลาย เช่นแนะนำสั่งสอนดูต่่าว่ากล่าวตามชั้นภูมิของความผิดที่มีหนักเบาเล็กน้อย เพราะฉะนั้นจึงว่าแนะนำสั่งสอนดูต่่าว่ากล่าว มีหนักลงไป ๆ

ถ้าทำผิดเบา ๆ ธรรมดา แต่จะปล่อยไว้ไม่ได้ก็ต้องเตือนต้องแนะนำ ถ้าหนักมากกว่านั้นก็ดูต่่าว่ากล่าว จากนั้นอ๊อบเปหิ ขับจากวัด เป็นเนื้อร้ายแล้วอยู่กับหมูเพื่อนไม่ได้ พระประเภทเนื้อร้ายอยู่กับหมูกับเพื่อนดี ๆ ไม่ได้ เรียกว่าประเภทเนื้อร้าย อย่างท่านปัญญาวัฑโฒไม่เคย เราจึงอดพูดไม่ได้ว่า เราไม่เคยได้ดูได้แนะนำดูต่่าท่านในทางที่ผิด ธรรมผิดวินัยอะไรเลย ไม่มี ในขณะที่เดียวกันถ้าเป็นนักมวยก็เราต่อท่านไม่ถูก แต่ท่านอาจต่อเราหายไปหลายหมัดก็ได้ ท่านสุขุมมาก

ท่านทำอะไรอยู่ที่นี่ เราถาม ก็นิสัยเราเป็นนิสัยอย่างนี้ มีพูดจริงพูดเล่น มีตลกอยู่ในนั้นละ มาเห็นท่านทำอะไร ๆ อยู่ วันนั้นเห็นท่านทำแปลน ด้ามมีดเท่านี้ท่านก็ทำแปลน ประสาท้ามมีดก็ทำแปลน เราเลย่ว่าประสาท้ามมีดเท่านี้ก็ทำแปลน บทเวลาจะฉันจ้งหันไม่เห็นทำแปลนเสียก่อน มัวแต่ทำแปลนจะฟาดให้มันหมดบาตรแล้วโยนบาตรเปล่าให้เราว่าจ้ง คืออาหารในนั้นกินหมด กว่าจะทำแปลน ฉันเสร็จเรียบร้อยแล้วมาดูบาตรมีแต่บาตรเปล่า ๆ แล้วทำไมไม่เห็นทำแปลน เวลาจะฉันจ้งหันไม่เห็นทำแปลน ไม่กลัวข้าวจะหมดบาตรหรือเราว่า โอ๊ย ไม่ต้องทำแปลน ของในบาตรมันทำแปลนมาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ท่านพูดนำฟังนะ มันสำเร็จรูปมาแล้ว มีแต่จะฉันเท่านั้น มันทำแปลนมาเรียบร้อยแล้ว ท่านก็พูดดีนะ

เราว่าทำไมไม่เห็นทำแปลน ทางนั้นมัวแต่ทำแปลน ทางนี้จะคว้ามมาฟาดให้หมดบาตรแล้วโยนบาตรเปล่าให้ ทำแปลนเสร็จแล้วจึงมาดูข้าวในบาตร ไม่มีอะไรเลย โอ๊ย อาหารในบาตรไม่จำเป็นต้องทำแปลน คือเป็นแปลนสำเร็จมาแล้ว ท่านพูดนำฟังอยู่นะ ท่านเป็นนิสัยสุขุม สุขุมมากท่านปัญญา แต่ในขณะที่เดียวกันท่านก็พูดชมเราเหมือนกัน ท่านพูดจริง ๆ เลย ดูกิริยานิสัยของท่านอาจารย์นี้ ถ้าดูตั้งแต่ภายนอกไม่ดูรากฐานมาถึง

ภายนอกแล้ว ท่านอาจารย์กิริยาว่องไว ไม่ใช่เหมือนลิงเหรอ เอ้อ คล้ายอย่างนั้น เรา สอดเข้าไป ท่านว่ากิริยาอาการของท่านอาจารย์ว่องไว มันคล้ายลิงไหม คล้ายอย่างนั้น ละ เราสอดแทรกหยอกเล่นท่านดู

คือนิสัยเราอย่างที่เห็นนั่นละ ปู๊ปปู๊ปปู๊ คล่องแคล่วว่องไว ท่านบอกวานิสัย ว่องไว เหมือนลิงเหรอ ท่านบอกคล้ายๆ ก็แสดงว่ายอมรับแล้วว่าเรานี้เหมือนลิง คล้ายๆ อย่างนั้นละท่านว่า แล้วอึ้งๆ นะ เพราะเราใส่เข้าไปหาถึง ท่านก็จำเป็นต้องพูด ตาม เหมือนลิงใช้ไหม คล้ายๆ อย่างนั้นแหละ ขบขันดี

พอดีพูดกันไปเรามองเห็นกระดาษแข็งๆ เขาเขียนไว้ทางใต้ว่า ออย่ายุ่ง ตัว ใหญ่ๆ เราจับขึ้นมาอ่าน นี่อ่านออกไหม ท่านตอบฉลาดนะ คิดว่าอ่านออก ท่านว่าคิด ว่าอ่านออก ลองอ่านดูซิ ว่าออย่ายุ่งใช้ไหม เออ ใช่ แล้วคำว่าออย่ายุ่งหมายความว่า อย่างไรลองว่าดูซิ ออย่าอย่างนี้ใช้ไหม ขบขันดี จากนั้นเราก้โยนลงไปไว้ที่นั่นละ ที่นี้เด็ก มาเอาไปที่เขียนว่าออย่ายุ่งนี่ละ เราทิ้งไว้ที่นั่นเด็กมันเห็นมันเก็บไปติดไว้หน้าวัดตามต้น เสา ติดประกาศไว้ว่าออย่ายุ่ง คนมายุ่งเราทั้งวันวันนั้น เพราะคำว่าออย่ายุ่งนั้น เลยมายุ่ง ทั่ววัน

อันนี้เป็นต้นเหตุมาแต่ นายเท็งเขา เขาทำงานปลูกกุฏิอยู่ที่วัดสุทธาวาส เขามี นิสัยตลก ถ้าพระเณรเข้าไปนั่นเสียงหัวเราะลั่นละเข้าไป เขาไม่ค่อยหัวเราะละเขาพูด มันตลกดีนะนายเท็งนี่ พูดมีตลกขบขัน ใครมาก็เข้ามายุ่งแกละไม่ค่อยได้ทำงาน ที่นี้ นิสัยแกชอบพูดหยอกเล่น คือตลกดี พระเณรชอบ เลยเข้าไปหาแก ที่นี้แกก็ไม่ค่อยได้ ทำงาน คนนั้นก็ไปยุ่งคนนี้ก็ไปยุ่ง แกละเขียนนี้ไว้ติดไว้ที่หน้าโรงงานแกนั่นละ แกเขียน บอกว่า “ออย่ายุ่ง” คือหมายความว่าห้ามพระไม่ให้ยุ่งนั่นเอง พระเณรไปยุ่งกับท่าน

ที่นี้ใครก็มาเขียนไว้อีกละ อาจจะเป็นเราก้ได้เขียน ทิ้งไว้ข้างล่างนั่น เลยเอาอัน นี้มาออย่ายุ่ง เวลาเราถามท่านปัญญา อ่านออกไหมนี่ คิดว่าอ่านออก อ่านว่าไง อ่านว่า “ออย่ายุ่ง” ใช้ไหม เออ ใช่ แล้วออย่ายุ่งมันหมายความว่าไง ออย่าอย่างนี้ ใช้ไหม เออ ใช่ แล้ว ทิ้งไว้ที่นั่นละ ที่นี้เด็กมันเอาไปซี ทิ้งอยู่ที่ครัวไฟนั่น เอาไปติดใส่ต้นเสาติดบ้อเรอไว้ จริงๆ หน้าประตูวัด ใครก็ไปยุ่งใหญ่เลย ว่าออย่ายุ่งๆ เลยยุ่งใหญ่เลย นั่นละออย่ายุ่ง มัน ยุ่งใหญ่เลย

คือ นายเท็งแกมีนิสัยตลก พูดพระเณรชอบ ที่นี้ก็ไปยุ่งแกละเรื่อยละ แกไม่ค่อยได้ ทำงาน แล้วแกก็ทำตลกอีกละนั่นก็ดี ไม่ใช่แกละว่าพระเณรยุ่งจริงๆ หากมีนิสัยตลก ของแกละไปเขียนไว้ที่นั่น เขียนไว้ตัวใหญ่ๆ ว่า “ออย่ายุ่ง” ติดไว้หน้าโรงงาน ที่นี้พระเณร ก็เข้ามายุ่ง ยุ่งอะไรเขาก็เอาอีกละ แกเขียนไว้ที่นั่น พอว่างแล้วพอดีเราไปเที่ยวมาจาก ภูเขา มาพักที่วัดป่าธาตุนาเวง มานั่นแกก็มาจ้งหันที่นั่นเพราะบ้านแกอยู่ข้างวัดนั่น มา

กับพวกญาติโยมผู้ยาผู้หญิง พอพระฉันเสร็จแล้วส่งออกไป เขาก็รับประทานกัน เขาชวนกันไปจะไปที่ไหน เราก็นั่งฟังอยู่ คนนั้นก็ไปคนนี้ก็ไป แล้วก็มาชวนนี้ ไปไหม ไอ้ มันต้องได้ไปลาข้าหลวงก่อน

ข้าหลวงอยู่ที่ไหน ๆ เขาเลยสะกิดกันว่า ข้าหลวงก็คือเมียของมัน มันบอกว่าต้องไปลาข้าหลวงก่อน ข้าหลวงเป็นใครถามยุ่งไปหมด คนหนึ่งเขาเลยสะกิดกันว่า เมียของมันนั่นละ มันยิ้มเท่านั้นละไม่ค่อยหัวเราะ มันยิ้ม ๆ หากขบขันดี มันทำอะไรน่าขบขัน เพราะฉะนั้นจึงต้องได้ติดประกาศไว้ว่ามันก็ขบขันดีแล้ว บอกว่าอย่ายุ่ง ใครก็ไปยุ่งมันอีก มันมีนิสัยอย่างนั้น วันพรุ่งนี้วันที่ ๑๘ ที่อุตรจะมาตอนเช้า มาเราก็บอก ถ้าหากว่าจะมาเกี่ยวข้องกับเราควรมาเสียตอนเช้า ตอนนี้อยู่ พอฉันเสร็จแล้วเราก้ไปธุระของเราเรื่อย ๆ ไปธุระก็ไปช่วยโลกนั่นแหละไม่ใช่อะไร

เมื่อวานนี้ก็ไปนั่น โรงพยาบาลชัยพรหรือที่ไหนเมื่อวาน สัมแล้วแหละ หากไปโรงพยาบาลนะเมื่อวาน จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัส ศุกร์ ๕ วันนี่วันละโรง ๆ ไปทุกวัน ๆ แล้วก็มอบปัจจัยให้โรงละสองหมื่น ๆ เป็นประจำอย่างนั้น ถ้าวันเสาร์ อาทิตย์เราอาจไปตามวัดก็ได้ ไปตามวัดของก็เต็มรถไปนะไปวัดก็ดี ไปที่ไหนของเต็มรถ ๆ มันอาจเป็นนิสัยอย่างนั้นก็ได้ ไปที่ไหนมีแต่ไปให้ ๆ มันอาจเป็นนิสัยอย่างนั้น พอว่าจะไปไหนจัดของใส่รถเลยอย่างนั้น

การให้ทานนี้ออกจากเมตตานั้นไม่ใช่อะไร เมตตานี้ตั้งออกหมด มีเท่าไรออกหมด ๆ เมตตาลึกซึ้ง แต่ก่อนก็เป็นธรรมดาเรา ๆ ท่าน ๆ ไม่เห็นผิดแปลกอะไร แต่ระยะหลังมานี้เป็นจริง ๆ เป็นอยู่ในหัวใจ เป็นอย่างเด่นชัดเสียด้วย มองเห็นอะไรมีแต่ความเมตตา ไปที่ไหนมีแต่ความเมตตา เห็นเขาขายของอยู่ตามข้างทางเหล่านี้จอดรถซื้อของเขาไปเรื่อย ๆ อย่างนั้นละ ของเขาเล็กน้อยเท่านั้น แล้วก็ให้เงินเป็นกอบเป็นกำ กับคนจนว่าเป็นกอบเป็นกำก็ได้ ให้ไม่ต่ำกว่ารายละหนึ่งพัน ๆ เป็นอย่างนั้นความเมตตา

ด้วยเหตุนี้วัดป่าบ้านตาดจึงมีอะไรไม่ได้ อำนาจแห่งความเมตตากวาดอยู่ตลอดเวลา ไม่มีคำว่ากลัวว่าจะหมดจะยัง มีแต่ความสงสารมันกระจายออกอยู่ข้างนอก แล้วก็ตั้งออกไปให้ ๆ อย่างนั้นละ ด้วยเหตุนี้เราจึงกล้าพูดได้ว่าเราไม่เอาอะไร เราช่วยโลกล้วน ๆ เราไม่กำมีแต่แต่ตลอด เราไม่เอาจริง ๆ มีแต่ความสงสาร ได้มาเท่าไรออกหมดออกตลอด อย่างโกดังนี้ก็จัดไว้ให้เต็มตลอด โรงพยาบาลทุกโรงมาต้องให้ได้ตามกำหนด

มันมีกำหนดอยู่สองชั้น ชั้นหนึ่งธรรมดาชั้นหนึ่งสูงกว่ากัน ถ้ามาระยะ เช่นอย่างที่เคยพูดนี้ ฟากยโสธรเข้ามาที่นี้ให้ธรรมดา ฟากโคราชเข้ามาที่นี้ให้ธรรมดา ถ้าจากนี้ไปถึงโคราชหรือเลยไปแล้ว หรืออุตรดิตถ์อย่างนี้นะให้พิเศษ ๆ การให้พิเศษก็ให้เสมอ

กันเหมือนกัน อย่างนี้เติมอยู่โกดัง ไม่ให้อัดให้อันอยู่ในนั้น แล้วเข้าไปดูเรื่อย ๆ โกดัง มีอะไรบกพร่อง แต่พระท่านรู้แล้วละ รู้นิสัยของเรา จะไม่มีอะไรบกพร่องได้ละในโกดัง สำหรับแจกทาน เฉพาะอย่างยิ่งคือโรงพยาบาลมา เพราะจัดไว้เรียบร้อยแล้ว จะออกกรดไปก็ต้องเติมน้ำมันให้ทุกคันรถ ๆ ไปเลย เลยกลายเป็นมีปั้มน้ำมันอยู่ที่นั่นเป็นประจำ

ทำมันไปหมดรอบวัด คือไม่คำนึงว่าวัดนี้จะขาดจะเหลือจะมีไม่มีอะไรไม่สนใจ มีเท่าไรออก ๆ ๆ ตลอดเวลา ด้วยเหตุนี้วัดนี้จึงไม่มีอะไร แม้แต่ปัจจัยก็เหมือนกัน ปัจจัยก็ออกอย่างนี้ละแบบเดียวกันหมดเลย ด้วยเหตุนี้เราไปเห็นเพื่อนฝูงด้วยกันในนี้ ละ เพื่อนฝูงด้วยกันตำหนิติชมกันทำไมตำหนิติชมไม่ได้ ตั้งแต่โลกเขายังตำหนิติชมกันเป็นประจำติดปากว่าไง เห็นกันคอยตำหนิติเตียนกันนินทาากาเลกัน โลกเป็นอย่างนั้นไม่มองดูตัวเลยมองดูแต่คนอื่น คนนั้นเป็นไง คนนั้นผิดอย่างนั้นคนนี้ผิดอย่างนี้ เจ้าของผิดอะไรไม่ดู ถ้าเป็นธรรมดูตัวนี้ก่อน ดูตัวนี้แล้วก็มันก็พอ ๆ กัน

โลกอันนี้ไม่ใช่โลกสมบูรณ์แบบโลกบกพร่อง ความบกพร่องก็ต้องมีความผิดพลาดเป็นธรรมดา แล้วเขากับเรามันก็พอ ๆ กัน มันก็อยู่กันไปด้วยความสงบ เก็บปาก ไม่ติฉินนินทาากาเลไม่ยกโทษยกกรรมซึ่งกันและกัน ยิ่งอยู่ในวัดนี้ก็สมชื่อสมนามผู้มาปฏิบัติธรรม นอกจากนั้นแล้วไม่ใช่ปฏิบัติธรรม เอาไฟมาเผากัน ไม่ใช่การอบรมธรรม เห็นกันติฉินนินทา ซิงดีซิงเด่น ซิงชั่วนั้นละซิงดี ซิงดีซิงเด่นซิงเท่าไรยิ่งเลวลง ๆ ผู้นี้คือผู้แพ้ไม่ใช่ผู้ชนะ ผู้ชนะคือคนสุขุมนิ่มนวล เก็บความรู้สึกไว้ได้ดี ไม่ค่อยตำหนิติเตียน เพราะการตำหนิติใครก็ไม่ชอบด้วยกันเราก็ไม่ชอบ แต่ชอบตำหนิเขาใช้ไม่ได้ เราต้องดูเขาดูเรา

อยู่รวมกันทำไมจะไม่ผิดพลาดคนเรา เมื่อเห็นกันอยู่แล้ว นอกจากมันจะเสียจริง ๆ ก็เตือนกัน ผู้รับฟังก็รับด้วยความเป็นธรรมอย่ามีพิชมีภัยต่อกันแะกัน ให้ถือว่าเป็นบุญเป็นคุณอย่างนั้นถูกต้อง สำหรับพระเราไม่มีแะละ ยิ่งอย่างเราด้วยแล้วไม่มีเลยที่จะไปตำหนิคนนั้นคนนี้มาพูดให้เห็นไม่มี ถ้าผิดบอกปุบเลย ผิดประการไหนผิดบอกปุบ ผิดมากผิดน้อยขนาดไหน ขนาดที่ว่า นี่ถ้าเป็นครั้งที่สองจะไล่จากวัดนะ นั้นไปอย่างนั้นเลย ที่จะมาพูดพุม ๆ พิม ๆ ไม่มีละ ไม่มีจริง ๆ ถ้าผิดยังงี้ก็เตือนบอกแล้วแล้วไปเลย ถ้าจะผิดมากแล้วเตือนย้ำเข้าไปอีกว่า นี่จวนจะออกจากวัดแล้วนะ นั้น ถ้าผิดครั้งที่สองออกจริง ๆ เต็ดอย่างนั้นละ ถ้าว่าไปนะอยู่ไม่ได้

ถ้าธรรมดาไม่พูด เฉย เหมือนไม่มีอะไรในวัด พระทั้งวัดไม่มีติฉินนินทากัน ยิ่งครูบาอาจารย์ด้วยแล้วผิดทั้งเพไปติฉินนินทาผู้น้อย ผิดตรงไหนก็เราเป็นฐานะอาจารย์สอนได้ทำไมไปนินทาากาเลเขา ไม่นินทา ถ้าผิดตรงไหนบอกผิดตรงนั้น ๆ ๆ ถ้ามากกว่า

นั่นจะไล่ออกจากวัดนะ บอก ถ้าควรไล่ไล่จริงๆ เป็นอย่างนั้น เอาละวันนี้สายแล้ว
ต่อไปจะให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ